

πλήν έτοιμας προς τούτους τὸ ξυλίνου σου τομάρι
καὶ θερρὰ κειρὸς πῶς εἶναι νὰ δουλιῆ τὸ στηλιχρὶ.

Νὰ καὶ τούτη, νὰ κι' αὐτὴ,
νὰ καὶ δάγκωμα 'στ' αὐτὴ
ἀπὸ 'μὲ τὸν Σταυρωτῆ.

Χριστογεννα πολεμικά, τὰ μάλλιστα τρομακικά.

Καλὴν ἔσπεραν, ἄρχοντας, μὲς 'στ' ἄλλα ξαφρικά σας
νέου πολέμου γέννησιν νὰ πῶ 'στ' ἄρχοντικά σας.
Ἄρρη γεννάται σήμερον ἐν τῇ Θεβαίων πόλει,
ὁ Θρόνος μας ἀγκάλλεται καὶ χαίρ' ἡ κτίσις ὅλη,
κι' ὁ Φασουλῆς κι' ὁ Παρικλῆς σὰν μάγοι μὲ τὰ δῶρα
'στὸν δρόμο πᾶν τοῦ Ζήνωνα καὶ ἔρϊσκου τὴν Θεόδωρ.

Γονατιστοὶ τὴν προσκυνοῦν μὲ γλώσσα σὰν ροδάνι,
μὰ καὶν καὶ 'στὰ ρουθόνια τῆς μπαρουτὶ καὶ λιθάνι,
τὸ μὲν μπαρουτὶ γιὰ φωτιὰς πολεμικῆς σημαιοῦ,
τὸ δὲ λιθάνι γιὰ πολλοῦς, ποὺ τρέφει τὸ Ταμεῖο.

'Αφου τὴν ἐπροσκύνησαν μὲ πάσο καὶ μὲ νὰζὶ
πολεμοκράκτικς Ἄγγελος ἀμείως τοὺς προστάζει
νὰ πάνε καὶ 'στὸν Βασιλεῖ νὰ μάθουν τί συμβαίνει
καὶ μὲ καὶ δὴ ξικίνησαν γι' αὐτὸν λαχνασιαμένο.

Μὲς 'στὸ Παλάτι μ'ἔκνεαν, κυττάζουν κάθε ράφι,
δὲν εἶδαν Ἄλεπούς οὐραὶς καὶ κούλικας μαριονέταις,
μὰ βρῆκαν τὸν Βασιλεῖ Διάγγιλιμα νὰ φέρῃ
σ' ἕνα τραπέζι κόκκινο γιμάτο μαριονέταις,

Σταυροκοπήθηκαν κι' οἱ δῶ, τοὺς ἴπῃς ριπιτιδῶ,
κυττάζουν καὶ τοὺς Αἰλικούς νὰ δύνουν σάκκουσι σίβω,
κι' ἔρωτησαν ὁ Βασιλεῖς μὴν εἶναι γιὰ ταξεῖδι,
κι' αὐτοὶ τοὺς εἶπαν γελαστοὶ πῶς φαίνοι γιὰ τὴν Θῆβα.

Γιὰ πόλεμον ὡς ἦκουσε τῆς ἀπρηρς φεοριτας
σὰν θηριώδης ἔγινε κι' ὁ Βασιλεῖς Νικητάς,
καὶ 'στ' ἄρματα προσκάλεσε τὸ δόξιο Μαυροβουῖ
γιὰ νάμπη μὲς 'στοῦ Θεόδωρ τὸ φλογερὸ ρουθουῖ.

'Ἄλλ' ὅμως ὁ Θεόδωρος μὲ τίτοιμα δὲν ἰδρόνει
καὶ βγάζει μὴν προσταγῆ, ποὺ τοὺς Ρωμηούς κορώνει,
ὅσα παιδιὰ κι' ἂν εὐρεθῶν δέκα χρόνων καὶ κάτω
νὰ πάει μὲ τῆς νταντάδας τῶν 'στῆς Θῆβας τὸ φουσατό.

Καὶ πάλιν ἄλλος Ἄγγελος τὸν Φασουλῆ προστάζει
νὰ πορευθῆ 'στὸν Ἰσηνὸν γιὰ γλῆνι καὶ γιὰ χᾶκι,
νὰ βρῆ καὶ τὴν ἐπιτροπῆ νὰ τὴν καλημερίσῃ,
ποὺ ἴπῃς τὸ Στρατόπεδο τῆς Θῆβας νὰ μετρήσῃ.

Κι' ὁ Φασουλῆς ἔκινησε μονάχος του μὲ φόρα,
μὰ μὲλὸς ἀριόταρις κικη τὸν πᾶνει μπόρα,
κι' ἄνοιξε τὸμπραλίνο του μὲς 'στῆς βροχῆς τὴν φοῦρα,
ὅταν ἔμπροσ ἀντίκρισε τὸν Δόξα τὴν κινουρία,
ποὺ μόνη 'στὸ Στρατόπεδο ἔτραβόσε κούτσα κούτσα
κι' ἔσκανη ἡ πατούνας τῆς 'στῆς λάσπας πλάτσα πλούτσα.

Μῆσα 'στὴ λάσπη ἀλλῆλος κι' ἐκίνῃ ἡ κικκοῦρα
καὶ κῦρος βούρκος λάσπῃσι τὴν ἀγγικτὴ πορφυρα,
κι' ὁ Φασουλῆς τὴν πόνεσε, καὶ ἔδωκε νὰ μιλήσῃ
τὸν δεσφόλῶ τὸν ἔραβῆξε γιὰ νὰ τὴν ἔσεκολλήσῃ.

Ἰδοῦ ποὺ εἰς ἀγκάλμει καὶ πάλι μὲ σταντοῖρια
τοῦ Θρόνου τὸ Διάγγιλιμα, τοῦ Θεόδωρ τὴν φοῦρα,
καὶ σὰς κλονικτιζομεν, καὶ μὲ μῆλις φῆξ' ἡμέρα
σῦρτα 'στὸ γίρο δεσφόλο κι' ἀκόμη παραπῆρα,
μὰ δῶστε καὶ τὸν Βουλευτῶν τῆς πανικραμείας γλώσσασι
καὶ ὁῶστε γιὰ τὸν κόπο τοὺς καλοῦρις ἔξεκῶσαις.

Φασουλῆς ὁ ποσεστῶς 'στὸν Χαμίτ γονατιστός.

Φ.—Ὁ Θεόδωρος μὲ στέλλει 'στὰ ποδῆρια σου νὰ πάσω
καὶ νὰ σὲ παρακαλέσω
μὲ κτυπήματα τοῦ στῆθους καὶ μὲ δάκρυα 'στὰ μάτια
νὰ μὴν πάρουνε κι' οἱ Σέρβοι κι' οἱ Κουτσόβλαχοι Βεράτια.

Τὸν πιστό σου Κορδονάτο μὴ τὸν κᾶνης νὰ φρουῆρ
κι' εἶθε κι' ἄλλους Ἀρμενίου τὸ χαντιζῆρ σου νὰ σᾶξῃ,
μὴ, Σουλτάνε μου, νὰ ἔσῃς, τὰ π α τ α σου νὰ χαρῆς,
κι' ἂν κουρῆρ Στρατοκῆδων στρατιάς ὁ Θεόδωρ
καὶ φρικτοῦς κολέμος γράξῃ τὸ δίκι μου τὸ καλέμι,
μὴ Κισλάραγας κανάνας, μὴ κικμιὰ Σουλτάνε τρέμη.

Καθεμῆλις Χανοῦμα πασοῦμι τὸ φιλὸ μὲ τεμενάδες,
μὴν ἀκούσῃς μῆτε Βλάχους, μῆτε Σέρβους γουρναδάς,
κι' ἂν μὲς βλέπῃς πότε πότε μὲ τουργῆκα καὶ σμαυράλλα,
μὰ τὸ δίκιο μας ζητοῦμε μοναχᾶ μὲ παρακάλλα.

Μὴ, Σουλτάνε μου, λυπήσῃς καὶ μὲ τοῦτο τὸ σεκλέτι
τῆς Κορδῶνας τὸ Ντοβλέτι,
μὴ τὸν Θεόδωρο γελάσῃς μὲ τῆς μῆλις τῆς πρώταις
νὰ μὴ βάλῃ τὸν Μινιστρο καὶ σὲ σπᾶση μὲ τῆς νείτας.

'Ανοίξῃ, μωρὲ Σουλτάνε, τὰ κατάκλιστα στραβά σου,
μερδιό γουρῶνον κι' ἄλλοι τετραπῆρατοι διαβόλοι,
τὸν Ἐπίσκοπον Σκοπεῖων, τὸν Ἀμῆροισιν σέβασου,
μὴν ἀφήτῃς κι' Ἐξαρχίαις Κουτσόβλάχων μὲς 'στὴν Πίλι.

Κύτταξε τὸν Θεοδωράκη...μὲ δεινὰς καὶ μαύρας σκέψεις
ἀνορθνεταὶ εἰρήνης καὶ πειλοῖος ἔμπροστά σου,
πρόσεχε, μωρὲ σακῆτη, μὴ ἔσαν τὸν κοριδιζήσῃς,
νὰ μὴ βγάλῃ τὸ σπαθὶ του καὶ σοὺ κούχῃ τὰ π α τ α σου.

Εἰδοποιήσις θουδαία καὶ πρωτότυπος ἰδέα.

'Ἐπειδὴ εἰς ἄγγελιας μὲς φορῶνται πολλοὶ
γι' ἐπειδὴ καὶ τὸ συμφέρον καὶ τὸ κέρδος μὲς καλεῖ,
προσπορευόμεναι εἰς πάντα καὶ πρὸ πάντων 'στούς ἔμπροσ.
πῶς δελεῖσθαι τοιαύτας μὲ προσκαλοῦσιν δροῦ.
Ὁμοῦ σπυδιόμοις προῦμαι καὶ τὸν ἔκμονον γνωστό,
ἰδέσθαι σπᾶνὸς ἡ χάρις τὸν στήλην μὲς θεωρεῖται,
πῶς ἐπιφλοῦν δὲ βγαῖν σφῆρας καὶ χωρητῶν
καὶ μὲ τὸν Ρωμηῶν συγχρῶνος εἰς τοὺς δρόμους δὲ πωλεῖται.

Καὶ καμποδαὶς ποικιλίας, μὲ ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Βοῆα, τύχη φέυκται, θέοστραβη, σουρπῶτα,
καὶ 'στὸ γραφεῖον τὸ γνωστό τὸ Παναγιώτη Σούκα,
τὸ καὶ πρὸ χρόνων λειτουργοῦν ὑπὸ καλλίστου δροῦ,
ὁμοίους κατ' αὐτὰ δὲ βρῆς λαχεσφόρους
Παρησιῶν ἑλπίσους τὸν χῆμα ἔνεγκασε,
ποὺ μῆρον ἀρῶματα κι' ἔρῃ δὲν ἔγω πῶσα.
'Ἐξ ἡλικιωσῶν ταπεινὰ δὲ γίνονται τὸν χρόνον,
καὶ κάθε τίλος τ' ἔφηνας...ἕκαστος φράτα κῶνον.

Μετὰ τὸν Σενδοχέων τῆς Ἀγγλίας τὸ γνωστόν,
μὲ ἐπὶ λῆρα τεραστῆ καὶ καλ' ἔλα ὁμοιωσῶν.
Κατάκλιμα μὲ 'στὰ φῆρα, κατάκλιμα μὲ ἴσῃν πλοῦτο,
ποὺ τὸ εἶπας εἰς τὸν γῆρα καὶ φρονέσῃς ἑταῖον πλοῦτο,
'ἰν ῥουῖς καὶ νὰ φάγῃ τοῦ, ὁ Ρωμηῶς γνωστόν οὐκ κᾶνει
πῶς κι' ὁ Λουκαῖος τῆς Ρώμης ἔμπροσ αὐτὸν τὸν ποὺ χᾶνει,
ὁ δὲ νικᾶτορ γι' ἀμῆροισαν ὁ δεινῶνος καρῶ ...
Ἄδελφὸς τὸ δεινῶνος, Ἄδελφὸς τὸ κωδερῶ,
τὸν δὲ πλοῦτον ἀπὸ μῆρον τὸν ἐπῆρ' Ἑλληνικόν,
τὸν Κατάκλιμα τούτοιμα τῶν Ἀπῆρων Γυναικῶν.